

Sokakların Dili Olsaydı

– ÖNDER_34 · 27 Ocak 2017

Bir yağmurlu geceydi.
Sokakları sel götürüyordu.
Ben iliklerime kadar ıslanıyordum.
Öğlece sokak ortasında.

Ardında soğuk bir rüzgar esiyordu.
Aylarda yazdı beni kış gibi üşütüyordu.
Buz kesmişti her yanımda.
Gidecek bir yerimde yoktu.

Soğukta titriyordu bedenim.
Acımasızdı şehrin karanlık sokakları.
O karanlık ürkütüyordu beni.
Korkarak bekliyordum sabahı.

Ve gine akşam oluyordu.
Akşamın ilk ışıkları yanıyordu.
Beni ise gine yalnız sokaklar bekliyordu.
Saat gece 12 doğru ilerliyordu.

Herkes yavaş yavaş evlerine çekiliyordu.
Uyku saatiydi ışıklar sönüyordu.
Cıvıltılı sokaklar susuyordu.
Ağaçta düşen yaprak sesleri geliyordu.

Bir gün bir evsiz gördüm.
Onunla biraz sohbet ettim.
O söyledi ben yazdım.
O evsizin derdini dile getirmeye çalıştım.